

(א לעיל ת. ח. ז. ב.) (בכיתוב דף: א.) (ג כיתובות ט. ט. ד.) (ד ס"א ל"ג. ה.) (ו) (קבלה י"ד.) (ז [במדבר ו' א.] (ח [סע.]

גּוֹבַחַת הַרִיבֿוֹן
 [דקיון]
 [צ. מיריות אית דין]
 [ג. כדלמרי]
 [ד. שער ליפא בכ"י]
 [ה. דלוי]
 [ו. שמצ"א צו קרבן מאן תנא דמי רב טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין אמר רב תסדא רבי היא דלמך אין מיריות טהרה חלה עליו עד יום שמעי שמיבא קרבנותיו דמינא וקדש צו]
 [ז. דחטיי]
 [ח. עליו]
 [ט. ודמי ליה כטומאה]
 [י. דלוי]
 [כ. בשמיני כו]
 [ל. אחת ואחת]
 [מ. לן מתוקמא כ"י אלף כ"י יוסי]
 [נ. דמשמע ליפא בכ"י]
 [ס. בשמיני הס"ד ואחר כ"י הס"ד מתיב ענין לשביעי שהוא יום מגלחתו שחלה עליו מיריות]
 [פ. דאכדו אטווי קודש שמיבא קרבנו לחייב אותו בשני קרבנות טומאה]
 [ו. רב וכו]

הגהות הבר"ח

(א) רש"י ד"ה לטולם וכו' והאי דקאמר ימי חלוטו כ"ל ומיבת פריך ממק: (ב) בא"י כשהוא מתגלה מעכשו: (ג) ד"ה מיר וכו' מיריות אית דין הס"ד ואח"כ מ"ה ש"מ בר' מדקמי: (ד) ד"ה אלף שטמא שמד: (ה) ד"ה ציוס תגלחתו וכו' וגילה ראשו כ"ל ומיבת את ממק: (ו) ד"ה כגון שנטמא וכו' טהרה כלל וקרי ליה טומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה דאי אליבא וכו' ואינו חייב וכו' אלף קרבן אחד דאליבא דמיני כיון דנטמא ביום שמעי וכו' נתיבין קרבן על כל אחד כ"ל ודל"א ומיבת דאי ממק:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א רש"י ד"ה כגון שנטמא וכו' וחזר ונטמא ציוס ז' דטומאה וכו' י"ב ע"י א"י: **ב** תוס' ד"ה ציוס תגלחתו וכו' והא דתנן פ' קמח דכיתובות דף ז' י"ב כ"ל. ודל"א כחלוטוי גרסאות לעיל שהגיוו בתנח. אורח משור:

הגהות התוספות

- תיבת משביעי ממק.
- ז"ל כולה.

מי שאמר פרק שלישי נזיר

דאי סלקא דעתך תגלחת טומאה ימי חלוטו מי לא צעי תגלחת. והכתיב וכבס המטעה את בגדיו וגו'[[]^{ⓘ]} והואו דינא דקא מיימי ומה נזיר בקצר כו' היכי קאמי והא זה חזי ראוין לתגלחת: לעולם אימא לך תגלחת דטומאה [[]כיון שהזה ושנה וטבל מתגלח בשביעי שלו והאי

(א) דקא פריך ימי חלוטו שאין שערו

ראוי לתגלחת בתגלחת דמיריות קאמר דלילו מירות בקצר כשהוא ^(ב) מגלח מעכשיו מתגלח על מירות אבל נזיר מלווד כשמתגלח תחילה מתגלח על שנתרפא מנרעתו והכי קתני ימי חלוטו שאין ראוי לתגלחת טומאה נזיר אלא לתגלחת דלרעת לא כל שכן שאין עולין מן המנין דמיריות דטהרה ולעולם אימא לך היכא דנזר והוא צצית הקצרות טעון גילוח דטומאה: **הא שמע וכי ימות מה עליו נטיע פתחו טהור שנטמא כו':** **פניו בקצר.** שהיה טמא מתחילת צומירות: **אינו דין כו'.** ^(ג) מדקמי ולפטור את הנזיר בקצר שאין טעון העצרת שער שמע מינה דאין טעון גילוח ^(ד) ושער ש"מ: **אלף (ה) טמא שזר שביעי שלו.** שטובל צו עולה לו מן המנין דהואיל ^(ו) ואינו צר קרבן מתחיל למנות מצו ציוס: **ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין.** דאין לו טהרה עד יום שמעי ^(ז) שמצ"א קרבנותיו כו': **דסניא וקדש אס ראשו.** שיתחיל למנות לענין מירות ציוס הצלת קרבנותיו שהוא שמיני כדכתיב ^(ח) וציוס השמיני יציא שמי טהרותו ציוס השביעי יגלחנו]: **והא דתנן נזיר שנטמא כו' מאן תנא.** ^(ט) וחסיד לכו טומאות הרבה ואפ"ה לא מיימי עליהו אלף קרבן אחד: **אמר רב חסדא ר' יוסי כרבי יהודה היא.** דלמך מירות טהרה משביעי שהוא יום תגלחתו חיילא עליה: **ומשכחת לה.** דתיהוי טומאות הרבה: **כגון שנטמא.** ומנה שעה כדו להות ^(י) ועליה בשלשי ובשביעי ^(יא) וחזר ונטמא ציו' ז' דטומאה אחריתי איקרי הואיל וטבל צו ציוס אבל בקרבן אינו חייב אלף אחד שכל זמן שלא יצתה שעה שראויה להציא קרבן שעדיין לא הגיע ליום ח' אינו חייב אלף קרבן אחד אבל אס נטמא

וחזר ונטמא בששי אינו קורא לו טומאות הרבה לפי שעדיין לא חל עליו טהרה כלל ^(יב) ודמי טו לטומאה אריכתא. דאי אליבא דרבי לא משכחת לה דמיקרי טומאות הרבה ולא ליחייב אלף קרבן אחד דאי אמרת משכחת לה כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי ו' אינו חייב אלף קרבן אחד לסוף ימי טהרתו כיון דמיריות דטהרה לא חיילא עליה עד יום שמני כולה חדא טומאה אריכתא היא וליבא צהו טומאות הרבה. ואי אמרת כגון דנטמא ^(יג) בשמיני והוין להו טומאות הרבה הא נמי לא מיתרבתא דלא יציא אלף קרבן אחד דאי אליבא דרבי כיון דנטמא יום שמני שיצתה שעה שראויה מ'אלף כרבי יוסי כרבי יהודה ש"מ: **מאי טעמא דרבי.** דלמך לא חיילא עליה מירות דטהרה עד יום הצלת קרבנותיו: **דאמר קרא ופטר עליו מאשר חטא על הנפש וגו'.** דמשמע אימתי וקדש את ראשו ופטר עליו מאשר חטא על הנפש וגו'. דמשמע אימתי וקדש את ראשו שיתחיל למנות צו בזמן שכיפר עליו דהיינו בשמיני ^(יד):

מי שאמר פרק שלישי נזיר

ית.

יבמי חלוטו מי לא בעי תגלחת. כסוף ימי חלוטו כדכתיב וכבס המטעה את בגדיו וגלח את כל שערו אבל תגלחת דטהרה לית ציה בזמורע דגס תגלחת שניה שמגלח אחר ימי ספרו מתוך טומאה הוא מגלחה שגס צימי ספרו מטמא אדס בזמגע: **ל"א תגלחת טומאה דנזירות קתני.** כלומר לעולם אימא לך תגלחת דטומאה ודקאמרת דצימי חלוטו נמי איכא תגלחת דטומאה לא תגלחת דמיריות קתני דנזיר בקצר ראוי שערו לתגלחת ממחמת מירות וצימי חלוטו לא צעי תגלחת דטומאה מחמת מירות אלא מחמת נרעתו וזה אין שייך למירות כלל הילכך לא יעלו לו ימינו למיריות: **ב"ההורר שנטמא הכתוב מדיבר.** כלומר שהתחיל למנות מירות צטהרה ואחרי כן נטמא כדכתיב והימים הראשונים יפלו: **ולפ"ה** את הנזיר בקבר שאין טעון העצרת שיער והבאת ציפורים. והוא הדין דממעט ליה מאשס דכתיב צההוא עניינא והיינו דקאמר בזמני' צזיר בקצר אינו מצ"א קרבן טומאה דמייעטיה קרא כדדרשינן כהל: **והל"א דברים ק"ו.** פירוט אי לא מייעטיה קרא ומה טהור שנטמא טעון כו' כלומר שטומאתו הזקיקמו לך כל שכן היכא דנטמא מתחילתו שטמא ציותר שהזקיקמו טומאתו לכל ת"ל וטמא ראש מזרז מיותר דמצי למימר וכו' ימות מת [עליון] צפתע פתחוס וגלח ראשו: **ביום הבאת קרבנותיו.** דכך כתיב קרא ציוס השמיני יציא שמי

מיריות אית דין הס"ד ואח"כ מ"ה ש"מ בר' מדקמי: (ד) ד"ה אלף שטמא שמד: (ה) ד"ה ציוס תגלחתו וכו' וגילה ראשו כ"ל ומיבת את ממק: (ו) ד"ה כגון שנטמא וכו' טהרה כלל וקרי ליה טומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה דאי אליבא וכו' ואינו חייב וכו' אלף קרבן אחד דאליבא דמיני כיון דנטמא ביום שמעי וכו' נתיבין קרבן על כל אחד כ"ל ודל"א ומיבת דאי ממק:

א רש"י ד"ה כגון שנטמא וכו' וחזר ונטמא ציוס ז' דטומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה ש"מ בר' מדקמי: (ד) ד"ה אלף שטמא שמד: (ה) ד"ה ציוס תגלחתו וכו' וגילה ראשו כ"ל ומיבת את ממק: (ו) ד"ה כגון שנטמא וכו' טהרה כלל וקרי ליה טומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה דאי אליבא וכו' ואינו חייב וכו' אלף קרבן אחד דאליבא דמיני כיון דנטמא ביום שמעי וכו' נתיבין קרבן על כל אחד כ"ל ודל"א ומיבת דאי ממק:

א רש"י ד"ה כגון שנטמא וכו' וחזר ונטמא ציוס ז' דטומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה ש"מ בר' מדקמי: (ד) ד"ה אלף שטמא שמד: (ה) ד"ה ציוס תגלחתו וכו' וגילה ראשו כ"ל ומיבת את ממק: (ו) ד"ה כגון שנטמא וכו' טהרה כלל וקרי ליה טומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה דאי אליבא וכו' ואינו חייב וכו' אלף קרבן אחד דאליבא דמיני כיון דנטמא ביום שמעי וכו' נתיבין קרבן על כל אחד כ"ל ודל"א ומיבת דאי ממק:

א רש"י ד"ה כגון שנטמא וכו' וחזר ונטמא ציוס ז' דטומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה ש"מ בר' מדקמי: (ד) ד"ה אלף שטמא שמד: (ה) ד"ה ציוס תגלחתו וכו' וגילה ראשו כ"ל ומיבת את ממק: (ו) ד"ה כגון שנטמא וכו' טהרה כלל וקרי ליה טומאה אריכתא הס"ד ואח"כ מ"ה דאי אליבא וכו' ואינו חייב וכו' אלף קרבן אחד דאליבא דמיני כיון דנטמא ביום שמעי וכו' נתיבין קרבן על כל אחד כ"ל ודל"א ומיבת דאי ממק:

(א) נראה דכן היה גירסתו בגמ'.
ודאי טומאה אריכתא היא דאכתי לא חל עליה מירות טהרה ומכל מקום פוטר עצמו מקרבן טומאה אחר כיון שנטמא בשביעי ולא יצא שעה אחת ליום שראוי הוא להציא קרבנות דהיינו ציוס שמני: **דאי רבי.** דלמך דליו מתחיל למנות מירות טהרה עד יום שמני כולה² טומאה אריכתא היא דלא נראה עדיין להתחיל מירות והוי כאליו נטמא בששי ואמאי קרי ליה טומאות הרבה ואי דנטמא בשמיני כו' כיון דיצא לשעה שראוי להציא קרבנותיו והוי כנטמא אחר הצלת קרבנותיו דודאי נריך להציא קרבן טומאה אחר: **ד"בתיב מאשר חטא על הנפש.** וכתיב צההוא קרא לאלתר וקדש ראשו ציוס ההוא פ' ציוס שכיפר עליו דהיינו בשמיני: **אם בן יימא קרא וקדש את ראשו.** ופשיטא דאשמני דקיימינן ציה איירי ציוס ההוא למה לי אס אינו ענין לשמיני תנאו לשביעי דאיתור למשדי אשביעי:

עין משפט ונר מצוה

ג א מ"י פ"ו מהל' מירות הלכה ג:
ד ב מ"י שס הלכה ח:
ה ג מ"י שס הלכה ז:
ו ד מ"י שס הל' טו וע"ש בכ"מ:

תורה אור השלם

1. וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וְטָמֵא ראש נזרו וגלח ראשו ביום שְׂקָרְתוֹ ביום השְׂבִיעִי במדבר ו ט
2. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחֻטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וּכְפַר עֲלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנֶּפֶשׁ וְקָדַשׁ אֶת ראשו ביום ההוא:
במדבר ו יא

מוסף רש"י

וקדש את ראשו. למירות טהרה שניה (כריתות ב.).

פי הרא"ש

טהרה: מה טהור שנטמא וכו' אפי"פ שיתחלתו היה טהור כ"ש טמא שקבל עליו ימי בטומאה: ביום הבאת קרבנותיו. דהיינו יום ח' אז מתחיל קדוש ראשו דהיינו גידול שער לנזירות טהרה דכתיב קדוש יהיה גול פוע: רבי יוסי בר' יהודה אומר ביום תגלחתו. הנינו בו' ולקמן מפרש טעמיהו: מני ר"י בר' יהודה [היא] דאמר נזיר טהרה מו' הוא דחילה. הלכך קרי ביה טומאות הרבה כי כבר התחיל למנות נזירו' טהרה ומו' אינו מביא אלא קרבן א' וכיון דעדיין לא יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן אבל לרבי דאמר נזי' טהרה לא חיילא עד ח' אם נטמא בו' חזא טומאה אריכתא היא ואם נטמא בחו' הרי יצאת שעה שראוי להביא בה קרבן וב' קרבנות בעי למיחי:

(א) אימתי וקדש את ראשו בזמן שכפר. כלומר בזמן הראוי לכפרה אף אם לא כפר: א"כ לימא קרא וקדש את ראשו ותו לא וממילא ידענא דאוכפר קאי:

^[1] ורבי

^[2] ורבי